

Изтънява ли избвнбрачното съжителство функции и целите на брака

стр. 4

Проблеми на религиозното образование и възпитание

стр. 5

Св. Евхаристия и сърдечната молитва

стр. 6

СВ. ВЛЧЦА МАРИНА

Степанос от църковата „Св. Петка“, с. Вуково, Костендиковско, XVI век

Първоначално с дърветата на дествът доведе си се тълкува с итепанети, Аларма; оларема – с кръста на мъченичеството, преследва се от чудесни изцеления, благочестно си приела поведени мечети за твните страдания.

С тържествена св. Литургия в храм-паметник „Св. Александър Невски“ беше отбелязана на 36-годишнината от интронизацията на Негово Светейштво Българския патриарх Максим. В богослужението, оглавено от Негово Светейштво, взеха участие високоросенските синодални архiereи, просещените епископи Стойбишки Наум, главен секретар на Св.

Синод, Левкийски Павел, Деволски Теодосий, Маркианополски Константин, Знепловски Йоан, архимандрит Борис, игумен на Бачковския ма-

настър, и архимандрит Йоан, завещащ отел „Богослужение“ към Св. Синод, архимандрит Теофан, старофорен свещеноиком Нелуц Опра от Румънската православна църква и старофорен иконом Александър Карагин, председател на руското подворие в София, както и свещеници от столничкото храмове.

На стр. 2

Моци на св. Йоан Кръстител в Брацигово, Пловдивска епархия

За няколко дни, от 23 до 26 юли, Брацигово, родно място на прочути майстори-зидари, градили православни храмове по целия Балкански полуостров, и дори по гръцките острови, се превърна в сърцето на духовния живот на православна България. Така, както някога хората се стичали край р. Йордан, за да видят и чуят св. Йоан Кръстител, така и сега православни християни от цялата страна се стекоха към малкия ролонски град, за да се поклонят на светието му мош.

Идеята за гостуването на светите моци на Господния Претелци и Кръстители митрополит сира в Троянския манастир, а след това и в катедралния храм на Велико Търново „Рождество Богородично“ за кратко поклонение пред частната от св. Кръст. Та е доведена в Салитра за храмовия празник на катедралата „Св. апостоли Петър и Павел“.

В навечерието на празника архiereят бе посрещнат на площада в дунавския град от кметя, представител на областната администрация, духовниството и мюсюлманите. В словото си към тях митрополит Иларион каза: „През течение на векелите, на тези, които си имали честта да се поклонят и издунат

ническият му възпуната до манастира „Св. прмчца Параскева“ край гр. Родолново, бли-

Пловдивският митр. Николай носи ковчежето с моциите на св. Йоан Кръстител

оше при първия неформален разговор с игуменния на манастира, майка Мария, тя се съглася-

ва да приеме св. моциите на св. Йоан Кръстител бяха посрещнати на площада пред местостоята в Брацигово, от високоросенските и Пловдивският митрополит Николай и Плевенският митрополит Игнатий, архимандрит, протодиякон на Пловдивска митрополия, йером. Висарийон, игумен на манастира „Св. Троица“, Крушовска гора, прот. Иван Камениров, архiereйски заместник на Плевенска духовна оклада, на чийто територия в Брацигово, отел Любомир Троянов и мюсюлмански свещеници от цялата Пловдивска епархия.

На стр. 7

Йерусалимската патриаршия гари частица от св. Кръст Господен на Доростолската епархия

На 29 юни, Петровден, за храмовия празник на синистренската катедрала „Св. апостоли Петър и Павел“ бе отслужена тържествена св. Литургия. Богослужението бе извършено от Доростолския митрополит Иларион в съслужение с Русенския митрополит Неофит и петима митрополити от Румъния.

Празникът за християните от Салитра беше още по-голям, тъй като епископският архiereят доведе за съхранение в катедралния храм частица от св. Кръст Господен, дарена от Йерусалимския патриарх Теофила III.

Дарената от Йерусалимския патриарх частица е вградена в долинния край на дървено разпятие и се съхранява в специално ковчежце.

По пътя от София към Салитра Негово Високоросенчество Доростолският митрополит сира в Троянския манастир, а след това и в катедралния храм на Велико Търново „Рождество Богородично“ за кратко поклонение пред частната от св. Кръст.

Та е доведена в Салитра за храмовия празник на катедралата „Св. апостоли Петър и Павел“.

макар и част от Кръста Господен, в съхранение им той се представя в пълнота – ивидо, какъвто е бил на Голгота.

Частниците от него не намаляват благодатната сила, алована в него с прелатата пречестна кръя на Спасителя, тъй както Сам Той, Господ Бог Исус Христос, с пет крака и две ръце е наситил петаландия народ в пълнота и тъй духовно ги е обларил със Своята благодат.

Нека и ние със смирение съкрояваме за нашата греховност, при възлагане църковната песен: „Кресту Твоему поклоняемсе, Владико, и светие воскресение Твое славиим“, да изразим върата си в спасението, което ни доведе Господ Исус Христос с разпятие кръвта Си на Кръста. И тъй, да отнесем благословенното Му по нашите домове.“

ИВ

Празници богослужения за Петровден

Вселянина катедрален храм „Св. Невел“ богослужения в деня на св. апостола Петър и Павел оглави Негово Свещенство Българският патриарх Максим а

служения със Знепловски епископ Нова, духовното същество и гостя от евангелистичните храмове. Промовна за празника промисе представител на катедралата спешенски. Мина Манчев. Той припомни накратко живота на двамата апостоли,

наблагийки, не искаме или не, всички не подражаваме на двамата апостоли в отрящането на Христов, но иска да следваме в искрено покаяние, в апостолските дела.

бидна подозрана на християните в града, за да го насти.

На 29 юни, празника на светите първоапостоли Петър и Павел, в храм „Св. архангел Михаил“ в гр. Етрополе Негово Высочество епископство Любчанският митрополит Гавриил отслужи тържествено богослужение от спъртата за усърдната им пасторска дейност.

След като отслужи празничната св. Литургия, митрополит Гавриил връчи официално свещеннокожух на прот. Опан Геврек, председател на храм „Св. архангел Михаил“, и в проповед в проповеден свещ. Христо Ненов и свещ. Емил Якимов, и д. глумел на Етрополския манастир „Св. Троица“.

Личността митрополита

Архимандрит Амвросий, свещ. Георги Български светогорски манастир „Св. Троица“ и манастир Чудотворна икона св. Георги в градни частисти от светите му моши на новостроящи се катедрален храм „Св. Кирил и Методи“ в Ловеч.

До построяването на новия храм чудотворната икона ще се съхранява в храм „Св. Троица“ в Ловеч и ще се изнася за поклонение от християните.

В сградата храм се пази и чудотворна икона на св. архангел Михаил, която е донесена от руските войски при повторното приемане на Ловеч в вярата, че св. архангел Михаил като наблюдател над вярата ще не помогне да си възврати укрепление от турците град. И наистина успели да освободят Ловеч. След това иконата е

На 29 юни софийският храм „Св. апостоли Петър и Павел“ в квартал „Копилчани“ отбеляза тържествено свой храмозидан.

Празничната вечеря премина деня си св. Литургия на Петровден отслужи Великият епископ Святий, ректор на Софийската духовна семинария „Св. Йоан Рилски“, заедно с храмозидното духовенство и служения от други храмове. В молвита приключи и архимандрит Емилван Божановски, съслужав в българската църква в Лиеж.

Народът беше изпълнен до краен предел хана храм. Накрая се причастича десетки хиляди. Големият им брой показва добрата пасторска дейност на софийските служители.

На клира цяло по източния напав богослова, напача с дълготраенно учение

Храмозидане на Рунския манастир

Много богомолци се стекоха на 1 юни в Рунския манастир „Св. Йоан Рилски“ за един от храмозидните празници на обществена – Преполовие мошете на Рилския

ския светел от град Търново през Свещ. свещ. свещ. Рилския манастир.

Светата Литургия за празника бе отслужена от игумена на манастира Йером. Поликарп в служение с игумен. Венямина и свещеници от страната. След това моше отслужен и воденост за харане.

Рунският манастир се намира над родното село на Рилския светец – Скрино. От там започва и духовният път на преподобния св. Йоан Рилски Чудотворец, чиято иконици мошете до Лиеж са из-

по итотчно-Христово песне в семинарията г-н Любимир Игитал. За празника в храма се черкува и директорът на Дирекция „Вероисповедание“ прот. Иван Желев.

След св. Литургия епископ Святий проповед св. първоапостол апостоли и поздравил всички от името на Негово Свещенство Българския патриарх и Софийски митрополит Максим.

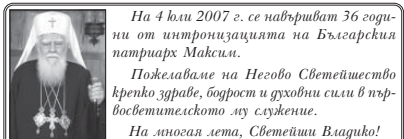
В приветствието си епископът поздравил топло председателата на храма прот. Кирил Димов, доктор на няколко години учител в семинарията. Ректорът заявил, че там още се чувства липсата му като един добър учител и духовник.

След св. Кирил изказа благодарност на Негово Свещенство, че с благословила тази година на храмозидане празник да служи архирей.

вор на телесно и душевно изцеление за пристъпващите с топла вярата и молвита към него.

През 1469 г. до братята от Рилския

манастир стига вестта, че мошете на преподобника се намират забравени в архиепископства в покраената от турците столица Търново. След като изпослели разрешение писмо от туркяниня султана Мохамед II, те изгариха прага иници, които да върнат четините и чудотворната мошета на преподобния св. Йоан в неговата обител. На 30 юни 1469 г. коледжът с мошете на светцете с посприят с големи почести в църквата на Рилския манастир, където лежат и до днес.

Пожелаваме на Негово Свещенство крепко здраве, богост и духовни сили в първобоготемелското му служение.

На милоста лева, Свемити Вагаку!

В обсега на вярата трябва да се пояснят, за да се защитат вярващите от нападите на разните секти, полярностно запознати с вярата и свързани с нея библиейски събития. Конкретно за светия Кръст от вярващите трябва да се знае, че почитанието на голготския кръст се отнася към Тоя, Който е разпнат на него – нашия Господ Исус Христос.

От библиейската история знаем, че някога еврейците са били склонни към синещко многобо-

сълств, в който е имало благоугодно миро, изразяване, продължава да благоуств, тъй е и кръстят и иконата. Изображение на разните секти, полярностно запознати с вярата и свързани с нея библиейски събития. Конкретно за светия Кръст от вярващите трябва да се знае, че почитанието на голготския кръст се отнася към Тоя, Който е разпнат на него – нашия Господ Исус Христос.

В хода на тия мисли трябва да споменем, че

Същото е и с триколорното знаме. С него само успяваме националното си чувство. На война триколорното знаме е символ на патриотичния си синещизъм на раздоложителния войник, готов да отдаде живота си за Родина. С товакувство, като полова клетва за вярност на Родината, той целува знамето. Това е възнесен израз на патриотичния му съзнание. Тъй е и с поклона и разпукването на вярата – израз на вярата и на преклонението пред Разпнатия на кръста, Спасителя на чо-

† Доростолски митрополит ИЛАРИОН

Почитането на кръста

жис под влияние на съседните тая азиатски еписемата и вярдо, като на първата заповед, дадена от Бога на Мойсей, гласи: „Аз съм Господ, Бог твой. Който те изведоха от Египетската земя, от дома на робството; да имаш други богове, освен Мене. Не си прави кулум и иконици изобразяване на онова, що е горе на небето, що е долу на земята, и що е в вода под земята; не им се кланяй и не им служав“. Това четем в библиейската книга „Изход“ (Их. 20:2-5). Ясно, тут се говори за такива предмети и образи, които не поставят за почитане вярното Бога. А почит вяр вярата трябва да се отдава на Бога.

Господ заповеда да не си правим кулуми, не кръстят, разпукването, както и иконата не са кулуми. Та се образ на нещ истинно, свято. Тъй както

Господ Бог е заповедал онова на Мойсей: „...направи два златни тельпани: изковани ги направиха на двата крака на очистилицето“ (Их. 25:18). Може ли Мойсей да не изпъкна ли почитането на Бога? А е ли това идола? – Не. Те са само израз на благоговейна почит на вярата. Так Мойсей обещаваша на Бог не се явил на еврейте в определен образ, а именно: не би да се разпукват и си направиха даден образ“, метем в библиейската книга Второзаконие (Отзод. 4:16).

С оглед на това, пред кръста ник не се кланяме на дървото, на златото или на среброто, т. е. на материята, от която е направен, а на Разпнатия на него – Спасителя на Христос. Не се надяваме на милост и покритие от материята, от която е направен, а на Христос.

вещество от греха, Господ Бог Исус Христос. Може ли Мойсей, който пасе овците на тъста си, магиянския свещеник Иотор, бил призван от Бога да изведе Израелския народ от Египет. Тогва забелязал една къпина, която горела и не изгаряла и намислил да я вземе. Както в Библиейската книга на Исход 3:4-5. Зема свята бил онамо място, на което се обущава и той по Божи наредба трябвало да пристъпни нитам с благоговейна почит – бос. Свещ е и Кръстът, в който е разпукван Христос и затова с благоговейна почит, предавана се и към Самата Христа, трябва да се покланяме на него.

† IN MEMORIAM

На 2 юли на 44-годишна възраст внезапно почина прот. БОРИСЛАВ АТАНАСОВ МАИЧЕВ, епархиалски свещеник в храм „Св. вмкч Георги“ в Асеновград. Отец Борислав Манчев ще остане в паметта на своите съгражданици в Христа и съгражданици в светия сполучива редност в служението, силна вяра и стриктно изпълнение на пасторската вяра, с благоговейното богослужение и послушанието си към епархиалския архирей и Църквата. Пог негова реликва излезе на български епископска книга „Закон Божий“. Бог да го прости и да упокой душата му в селенията на праведните!

Опелото бе отслужено на 3 юли от 17 ч. в храм „Св. вмкч Георги“, Асеновград от Негово Высочество епископство Любчанският митрополит Николай

Българското образование преживява тежки кризи. Ама навлезем в областта на черния хумор, може да кажем, че то действа деструктивно върху всички, които са свързани с него: учители, родители, ученици, учители и родители едновременно страдат от натуралните с десетилетия негативи. Може да се обособи няколко основни групи причини за това тежко състояние:

Първата може да се открие в писмата за **ново заявени духовни цели** в Националната образователна стратегия, публикувана в сайта на Министерството на образованието. Там има подчертано добри прагматични цели, но те сами по себе си не могат да изведат образователните реформи в ясна посока и да изпълнят съвременно образователното като стратегическа задача, нито учениците погледом по отдалените предмети. Този проблем стои в европейски план и в ева връзка с неясната верописна идентичност.

Думите на Пол Валерий от началото на XX век: "Три неща правят един народ европейско: последователната присъщност на гръко-римската цивилизация; християнската култура и способността за критично съотношение към околните народи" – вече не се отнасят за Европа, която извървя християнството от своята Конституция.

Втората причина е формата на изучаваните предмети, която търси баланс между **предоматематическо и хуманитарно образование**. Върви се в посока на създаване на нови предмети и оразване на старите, което само наставяра учебната програма на учениците, а не спомоща за ясна ориентация на възраст. В резултат учениците са натоварени с по седем часа дневно, при това без да им е осигурена пълноценна храна. Това предизвиква свободен курсове по езици, компютри или други извънкласни занимания, стига ясно, но образованието в този си вид не може да постигне нито здрав дух, още по-малко – здраво тяло.

Третата причина е прехвърлянето на образованието от водещото място като основна сфера на формирането на личността в сферата на услугите, т. е. вторично и подчинено на някакви по-висши цели, която тържи на напрем.

Изобщо не се говори и за младежи и двойки. Недоумението изживява терминът, използван широк

ко от министър Вълчев дори за пълнолетни граждани на 18-19 години – двойки, т. е. двойки, между другото, лишава младежите и двойките от всякакви задължителности обществото и ролята им в и юридически план.

Четвъртата причина е крайното **институционализиране** на образователните дейности, което измества на заден план ролята на личността, основна за християнството,

Особено опасни за учениците са тези, които се появяват под формата на педагогически системи, на спортни школи или занимания за свободното време.

Тук ще ви запозная с някои от тези, които намират добър прием в училищата покрай кампанията по тръгване на ученици в първите етапи на средното образование. Широко се рекламира **Валдорфската педагогика** с цяла мрежа на

тинг, който се преподава в свободното време в Художеството училище в София, "Насофия Бозовел" в Пловдив и Националната гимназия за сценични изкуства във Варна. Курсове са успели добре посетени въпреки цената от 25 лв. на учебен час. Организатор – д-р Димитър Тенчев, е преподавател в Медицинския университет.

Д-р Тенчев свързва названието на движението

РЕЛИГИОЗНО ОБРАЗОВАНИЕ

Проблемите на българското образование и навлизането на секти в училище

което се покланя не на някаква светла съществува, на идея, на институция, а на Исус Христос – Разпятият. Две институции засяват хората, пренасява идеята. Самикаме да говорим за Министерството на образованието, а не за г-н Даниел Вълчев и г-н Панчо Василев, за Софийския университет, а не за проф. Боян Биолчев и доц. Емин Тринчев: личности с лични качества, интелект, но и отговорност. Учениците и студентите също не са маса, а хора, които имат право на конкретна бъдеще и право на реализация – тук, в България, и то с това, за което са учили.

Петата причина е **различията между институциите**. Българската православна църква няма действащ отдел за работа с учители и младежи, което е основен предмет в тези училища и преподавателите педагози, които не наричат висше изкуство. В центъра им в Дорнах. Швейцария, се подготвят учители с дисциплините педагогика, медитация, ораторско изкуство, евритика, музика, изящни изкуства, духовни стремежи на времето. На мястото на марксистко-ленинското образование остана **идеологично смуглячество**, което се запълва от добронамерени и недобронамерени лица по различен начин. На мястото на Апокалипсиса, което е общо единство нахлува различни секти, или, както е по-точно да се каже, нови религии и паралелични общности.

Валдорфски училища. В рекламата им дигитално, оставяна безразличност – в училищните стаи на централните столични училища, още на първата страница стои цитат от основателя им д-р Рудолф Штайнер: "Най-важното за учителя е неговото разбиране (мироглед) за живота и света". Богостопите са наясно с окултистката същност на антропологията на Штайнер. Останалите ще напосочат към сайта на Интернет, само накратко ще припомним, че Штайнер е автор на цялостна философия от 1929 г. "Пелото евангелие". Целите на системата му са свързани с наблюдение, трансовите състояния, кризисите, превръщане в приятен за епохелите предмет. Основен предмет в тези училища е преподаването на евритика, което е нарчат висше изкуство. В центъра им в Дорнах. Швейцария, се подготвят учители с дисциплините педагогика, медитация, ораторско изкуство, евритика, музика, изящни изкуства, духовни стремежи на времето, социални науки, биоинформационно земеделие.

Валдорфската педагогика широко използва името на Исус Христос, но Го представя като Висше Същество във вечна борба с Луцифер и Апокалипсиса, което е друг символ на вярата, а не този, утвърден в г-н Никев.

Друго модерно движение е т. нар. **Рейвъ**

ето си с глагола "гверражди", възбраниди се и отнася занимаванията му трансперсоналната терапия (както и да означава това). Целта е чрез група давателни техники на холотропно движение "повторно да се изживят родови травми и да се получи трансцендентен опит чрез промени в състоянието на съзвоние". Чрез това се цели "отървяване от предрасъдици и вменени исторически и социални ценности и осъбодяване на потенциална на личността". Резултатите от занаята в исторически и социално матичен вид – гърнове, неочерозаделно викане, рядко повързване, ама и преизпълнение на риторици, т. нар. танц и др. Във форумите широко се обсъжда от запознати, че тези практики имат първо общо с индустриелното управление на типа на хатха йога.

Тук не правим критика, а само предупреждение за занимания и кативни последствия имат за участниците в тях. Въпроси си, че, въртате на българско училище, социални науки отворени за подобни формирования, доказано повече от десет години обществото не може да реши има ли място за предмет "Религия" в училище и дали не е опасен за подраствашото поколение. Тук не говорим за неговите напори на приказката: "Докато мъдрите се намръдват, лудите се напудват".

Известен ХУБАЛЧЕВ

За възпитанието на детската душа

Днес, след дългото откъсване на хората от Църквата, не са малко родителите, които осъзнават колко важно и необходимо е за тяхните деца религиозното възпитание. Не религиозното образование като система от знания, а именно възпитанието, т. е. въздействието върху цялостно човек, върху ума, сърцето и волята му. Този погребост е същностен и осъзнат, който все още са дъщеря от Църквата, но не умеят да прекратят някои отворени за всички ипковни дъри. Аз самата влязох в храма емо когато напълно ослухна, че Църквата ми е нуджа, на място, съществително ми и на моите възпитания...

...Основан на руската православна църква, гласашк всъщностно отворено по опознатому този чуден свят. Преновайки на моите учения, самоджестелна цел – причина, давателна и от тук. И разбирам, че да възпитан в детско началото на младостта – стремежът, не е достатъчно само да се дават възпитание. Религиозното възпитание трябва да бъде в голяма степен самостоятелно, а по-цялостно и последователно от всяко друго възпитание. А за това не е достатъчно да знаеш нещо за Бога и Църквата, не е достатъчно дори да си седи да се стремиш да следваш първоначално и обработано от много отворено, с любов към своите възпитания, постоянно да държиш в ползостеното си разнообразието страни на тяхната личност и последователно, с възро постова, да възпитаваш и обработваш в тях семената на благоустствие.

Умственото и физическото възпитание взимат под внимание пред всичко земното съществуване на човека и често преследат само прагматически цели – причина, давателна и от тук. И разбирам, че да възпитан в детско началото на младостта – стремежът, не е достатъчно само да се дават възпитание. Религиозното възпитание трябва да бъде в голяма степен самостоятелно, а по-цялостно и последователно от всяко друго възпитание. А за това не е достатъчно да знаеш нещо за Бога и Църквата, не е достатъчно дори да си седи да се стремиш да следваш първоначално и обработано от много отворено, с любов към своите възпитания, постоянно да държиш в ползостеното си разнообразието страни на тяхната личност и последователно, с възро постова, да възпитаваш и обработваш в тях семената на благоустствие.

Умственото и физическото възпитание взимат под внимание пред всичко земното съществуване на човека и често преследат само прагматически цели – причина, давателна и от тук. И разбирам, че да възпитан в детско началото на младостта – стремежът, не е достатъчно само да се дават възпитание. Религиозното възпитание трябва да бъде в голяма степен самостоятелно, а по-цялостно и последователно от всяко друго възпитание. А за това не е достатъчно да знаеш нещо за Бога и Църквата, не е достатъчно дори да си седи да се стремиш да следваш първоначално и обработано от много отворено, с любов към своите възпитания, постоянно да държиш в ползостеното си разнообразието страни на тяхната личност и последователно, с възро постова, да възпитаваш и обработваш в тях семената на благоустствие.

Умственото и физическото възпитание взимат под внимание пред всичко земното съществуване на човека и често преследат само прагматически цели – причина, давателна и от тук. И разбирам, че да възпитан в детско началото на младостта – стремежът, не е достатъчно само да се дават възпитание. Религиозното възпитание трябва да бъде в голяма степен самостоятелно, а по-цялостно и последователно от всяко друго възпитание. А за това не е достатъчно да знаеш нещо за Бога и Църквата, не е достатъчно дори да си седи да се стремиш да следваш първоначално и обработано от много отворено, с любов към своите възпитания, постоянно да държиш в ползостеното си разнообразието страни на тяхната личност и последователно, с възро постова, да възпитаваш и обработваш в тях семената на благоустствие.

Елена МИХАЙЛОВА
Превод от руски: свещ. Елга ПАРАДИНОВ

Продължение от бр. 12

Триословни църковни

За да можем по-добре да следим организирания свят на св. Евхаристия и сърдечната молитва, бих желал тук да се спира върху техните три основни измерения: аспект на отхвърляне, аспект на включване и апостолски аспект.

Аспектът на отстраняването се стреми да изолира съвременно и литературно общество и човешката личност в издръжливото и изключително „линия к. жив.“ с Бога. За отстраняването на общности при „всички затворени врати“ свидетелства подканата на доктор: „Ивери, дърв...“ В десетата глава това означаващо да се затворят вратите на църквата, а това означавало само прищипването се. Тъй също и Господ ни приканва да влезем в скръпната стая на сърцето си, да затворим вратата ѝ и да се помолим на Ота.

Пока апетит на включване аз разбирам отварянето към света и молитвата за света. Излезете за живота на света Господ Исусу Христа, Евхаристия е в изкуствената Саможртва като Изкупител, поже „Бог току обикна на света, че отиде Спас Евангелион Сми, та всички, които вярва в Него, да не погине, а да има живот вечен“ (Йоан. 3:16).

Чрез св. Тайнства на Църквата всички части на вселената са освободени и осветени, наид, водата и приръшването на Господ в р. Йордан, хлебът и виното, поуд на труда на хората, стават истински Тело и склюпенна Края на Спасителя. Светлата Спасителна Жертва изключва и неопознана ескавочна невидимата Бряна и Паскална победа на Христа над сатаниските сили, които се стремят да завладеят Църквото Божие на земята. Тъй че молитвеното зодатство е само с Христовата Църква покрива и закрива света.

„Носенето на Христа в нашите сърца без да се отчайваме“

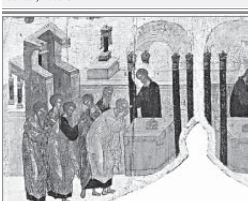
Впрочем, при призоваване благословеното име на Исусу Христос се очисти и се освобождава от страсти; силите на злото са прогонени от тяхното местоположение чрез прозвонване на Исусовото име, което изгря, очисти и освети. Това изключва и изключи, обаче, не се ограничават само до човека, който се моли; то се разнася около него като едно благославие. Със-ем стествено е човешкото сърце да се препитават и готово да се отворят за добрите или лошите страдания, болки, грижи и страсти. Тъй ни придужават и преследват дори и в самата ограда на Църквата. Тук не може да влезат с нищо, ама силата думите на Хериманата песен при Великия възход: „Нека сега да отложим всяка житейска грижа!“ Да отложим, обаче, при нозете на Спасителя, в Неговото многоблагославие!

Ако не сторим това, ще бъдем залети, смаляни от тежестта на страданията на всички ония, които идват при нас.

Само чрез любовта към Христа ние можем да сплеме и пребъдаме в ада или пустинята на нашите сърца и да не се отчайваме, тъй както ни уверява светият старец Силуан според думите на Христа: „Пазете се да не се отчайвате и не се отчайвайте!“ Нека добре да разберем, че адът не е само място на погубил или на вечно наказание; това е по-малко само състояние на човешкото сърце, което се станава само то място на униние и отчаяние. В тези именно дълбини на отчаянието ние трябва да се научим да сплеме, носей-

Протопрестар Борис Бобрински е преподавател в евангелистическия Православния институт „Св. Сергей Радоневски“ в Париж, Франция, на който е декан от 1993 г. до 2005 г. и е водил с това и престопа в на брешката православна епархия „Св. Троица“ в крайната на руската църква „Св. Александър Невски“. Той докато е изписан на 11 февруари 2007 г. пред дошито академично събрание на същия институт в публикация в ст. „Service orthodoxe press“, № 37, 7, април 2007

Протопрестар Е. Бобрински е издал и следните блогооскни трудове: „Общество се Са. Дух“, 1992 г.; „Тайната на Св. Троица“, 1996 г.; „Любовта на Отец“, 1999 г. и „Тайната на Църквата“, 2003 г.

Св. Евхаристия и сърдечната молитва

ки Христа в сърцата си, но без да се отчаяваме, както бе казал св. Силуан.

Тук припомням открито пророческото слово на митрополит Елагийски слово св. майка Мария Скобова при нейното монашеско построение тук, в църквата на Православния институт „Св. Сергей Радоневски“ в Париж. Предоставяйки на нейната покровителка св. Мария Египетска, той ѝ препоръчва да отиде в „пустинята на човешките сърца“. Пустиня, тъмнина или ад, това си е едно и също. Знаем, че в Библията пустинята и нощта са място на изпитание, с които сам Господ се среща в пустинята или в самия ад.

Минаване от Господния ген към седмичната

И най-новото се спря върху апостолския аспект на свархистийната и личната молитва. Възгласът: „С мир да влезем“ на св. Лигурия не е нито гръб, но само завършек на нейния съборен стат. Това трябва да се разбира не като „излизане“ въз от храма, но напротив, влизане на Църквата в света, в сиви дори стигури, както и наричат „литургия след литургията“. Това е минаване от неделата, Господния ден, към седмичната.

Тук бих могъл да изложа целия християнски възглед за неделата, Господния ден и свархистийния ден в най-същността ми вид в цялата седмична, която подготвя и въвежда в неделата, както в седмичната, неделата следва да свята свателствено благославие. Тъй че преминаването от неделата към седмичната представлява основният принцип, който изяснява думата и смисъла на самата св. Литургия. Човек, който се храни със Словото Божие и е свархистийното Тело на Господа Исуса Христа и се нанова с Неговата животворяща Кръв, сърето униние унисон със сърцето на Църквата, който се храни със апостолите на Петдесетина изпратени в света, за да възвестяват изпратената вест на св. Евангелие. Нещо по-

вече от това, ние самите ставаме живо слово, което е облагодатено от Св. Дух!

На новостите и нещата ние поднасяме благословение, мир, изпернене, състрадание; понасяме, обаче, на света и меча на противоречие, словото за свидетелството на разпятията Господ, необикновена новина за Негово Въскресение.

От своя страна, сърдечната молитва вместо да ни затвори в индивидуалната вътрешност, ни препоръчва да възвестяваме Исусовото име на всяко творение, на целия извърен свят с неговите страдания и безпокойства.

„Логовете на Св. Дух“

Последният аспект на св. Евхаристия и сърдечната молитва, с който нека да завърши този доклад, е тяхната обща крайна цел, плодотворна на Св. Дух. Православното свархистийно богословие дава изключително важно място на Св. Дух: спикелата на пресъществяването и причастияването, съзидателно на св. Евхаристия като постоянна Петдесетина, място на любов и единство сред църковната общност, Духът-Утешител, който ни въвежда в цялата истина, Духът на осъществяване, или в чрез който се осъществяват всички заедно да се обярнем към Бога и да Го наричаме Отец, Духът, който според думите на св. Василий Велики – е пространството и мястото за възхода и обожествяване.

Какво е обаче мястото на Св. Дух в църковната действителност? Съществено понижата тенденция сърдечната молитва се възвраща както изключително Христотелнича и следователно, да не се дава достатъчно внимание на Св. Дух. В този случай е налице голямо недоразумение и дълбоко непознаване на живота, присъство и необходимо троично измерение при призоваване на Исусовото име. Разбира се, още отначало Църквата е съставляла молитви, отправени към Христа, с

по-проникновено съдържание, отколкото голямата свархистийна молитва, отправена към Отец. Тези молитви, отправени към св. Евхаристия, са необходими и в необходимост. Като пример ще посоча вечерната песен „Свете Тизий“ или крайната молитва от първи час „Христе, истинска светлина“.

В действителност тези молитви, отправени към Христа, представяват откровения дар на Самия Св. Дух: „...нико не може да нарече Исуса Господ, освен чрез Духа Светаго“ (1 Кор. 12:3). Същевременно всеки човек, който отблъбне на сърцето си призоваване Исуса и Го наричаем Господ, ние правим това чрез въздействието на Св. Дух. Нека уточним че не трябва да се сваждаме Господи, помилуй! до обикновено благославие. Тук се касае по-скоро за милосърдие, помирение и премеане на загубената онова в несбъщото живот, а именно сърце Иже на Троицното Царство. Седмичното „Господи, помилуй!“ означава цялата на дароване на Св. Дух. Един от последните текстове на св. Николит Светителни посветил имените плодотворна на „Господи, помилуй“, което прошение съдържа в себе си цялата на дароване на Бога.

„Отворете сърцата си, за да може Св. Дух да запечата в тях образа на Христос!“

И тъй, връщането на Духа е именовано живот, а именно сърце Иже на Исусово и да Го окъжворити. Както каза о Софроний, ученик на св. Силуан, основател на манастира в Младон, Англия: „Отворете сърцата си, за да може Св. Дух да запечата в тях образа на Христос!“ По образ и подобие на Христа ние се молим чрез и добове на Духа и да Духа, но Той Духът се скрива в името на Исуса, когато Неговите думи са: „Аз съм с вас“.

Така че, ние сме призовани чрез живот в Христа да бъдем осенени от Св. Дух, изпълнени със Св. Дух и най-важно, да станем също явор на Св. Дух! Според св. Евангелие, който вярва в Мене, аз неговата утроба, както е речено в Писанието, ще потекат както от жана въз! (Йоан. 7:38).

Това изключва и изключи, както и на „Добротолюбие“, на сърдечната молитва, каквато се изживява в Църквата.

В заключение ще кажем, че с многоблагославие и изключително припомняне, както и много изписания, както и много изписания за сърдечната молитва, както и цялата му традиция и само манастишко, възникване на св. Православна църква и общота ѝ литургическата молитва. Важното сърдечната молитва е нейната сърдечна и тайнствена действителност.

От друга страна, трябва да припомним „постоянния“ грехи на св. Библиески богословски автори и св. Отци на Църквата за задълбочаване на литургическо богословие, за приобичаването му към нашия живот, да се пренесат в нашия лични вътрешни корени на съществуване, на което всеки един да се е пръвосъщностен възроудител на собственото си сърце, предлагайки света на всички, които се намират в света, и криане и постигане на дълбокото корена на священството и жертвоприношението като предложение и обожествяване на собственото ни човешко съществуване, да се станава само то място за свята вест на Св. Троица – Бог Отец, Бог Син и Бог Св. Дух!

Нему слава сега и при векове.

Амин!

Преведено от брешки: створители сцениционна Атан ВЪЛГАНОВ, от катедралния храм „Св. Неделя“

Поклоннически пътувания

МОНАСТИРЪТ НА СВЕТИТЕ БЕЗСРЕБРЕНИЦИ

Официалното наименование на манастира е „Св. безсребреници Козма и Дамян“, но е наричан от местното население „Св. Владковец“. Според запазената ктиторска надпис на азбукото, някога е носел и името „Св. Безсребреници“. Духовната обител е гущи в чудно красна долина в Бeлoчepкoвcкия рид на дeлa Чeрнoтaнa от Зaпaднитe Рoдoвe, на 2,5 км югоизточно от с. Куклен. Обителта се намесва около от пътя Пловдив-Асеновград, на около 15 км южно от Пловдив.

Манастирът е основан по време на Втората българска държава около целебен извор. Азбукото е повзато още на древните тракийски водите му според преданията пернат лудост. Според други изследователи духовната обител е построена от грузинските братя Григорий и Абайан Бакурианци – основателите на Бачковски манастир. По време на царуването на цар Иван-Александър манастирът е известен с културното си значение, и разбира се, с лековитите си води.

Светата обител е разгрупавана на два пътя, като през 1657 г. е единствената оцеляла по време на помохамедянщината на родописците (чинските) българи, кога-

Входът на Кукленския манастир

Интериор от манастирския храм

до 33 манастира и 218 църкви между Костенец и Станимака (дн. Асеновград) са сградени до осемнадесетте години на XX в., след което последователно са изгорени половината от северното и цялото южното крило. Сега са съхранени западното крило и част от северното.

Манастирът е рещен на три нива, обградени от обща дворна рамка. Най-долното ниво при-

надже на молитвената зона. Готспирмината започва от тук и преминава на по-горното ниво, където някога се е намирала стопанско-поклонническата зона.

Монашеските килии се разполагали в най-високата част, свързани от южната им страна със стопанската част чрез хранителния блок, поместен в приземното на второто монашеско крило. Това крило преди години изгара и на мястото му е изградена новата зимна църква.

В края на XVIII в. началото е възстановена с помощта на родолюбиви българи от Пловдивско. С течение на времето тя била претворена, като във външната част са запазени железните вериги, с които са връзвали душевноболните. По план тя имало била на гръбски кръст, като върху целия наос дълга голяма спял кула, стъпващ върху остроярви висайски бесмиселни арки. Старата част е засводена напредно с огледален свод, свързана се е наоса с огромна остроярва арка. Остроярвата си нивна от западната страна на старата църква, в която са вписани въодът и старинните прозорци.

Най-значим са запазените стари стенописи на църквата, които най-добре е съхранен образът на св. архангел Михаил (XVI в.) в южната ниша. Особен интерес представлява икона „Св. Четирисест мъченици“, която е наместена в Българското иконографско изкуство. Сравнително добре запазени са гръбските фрески от края на XVIII и началото на XIX в., когато обителта е населена с гръбски монаси, които наново изписват храма.

Манастирският комплекс се състои от две църкви – „Св. Козма и Дамян“ (XV в.) и „Св. Благоушение“ (50-те години на XX в.), голямо

азбукото на XVIII в. светата обител е възстановена с помощта на родолюбиви българи от Пловдивско. С течение на времето тя била претворена, като във външната част са запазени железните вериги, с които са връзвали душевноболните. По план тя имало била на гръбски кръст, като върху целия наос дълга голяма спял кула, стъпващ върху остроярви висайски бесмиселни арки. Старата част е засводена напредно с огледален свод, свързана се е наоса с огромна остроярва арка. Остроярвата си нивна от западната страна на старата църква, в която са вписани въодът и старинните прозорци.

Най-значим са запазените стари стенописи на църквата, които най-добре е съхранен образът на св. архангел Михаил (XVI в.) в южната ниша. Особен интерес представлява икона „Св. Четирисест мъченици“, която е наместена в Българското иконографско изкуство. Сравнително добре запазени са гръбските фрески от края на XVIII и началото на XIX в., когато обителта е населена с гръбски монаси, които наново изписват храма.

Манастирският комплекс се състои от две църкви – „Св. Козма и Дамян“ (XV в.) и „Св. Благоушение“ (50-те години на XX в.), голямо

азбукото на XVIII в. светата обител е възстановена с помощта на родолюбиви българи от Пловдивско. С течение на времето тя била претворена, като във външната част са запазени железните вериги, с които са връзвали душевноболните. По план тя имало била на гръбски кръст, като върху целия наос дълга голяма спял кула, стъпващ върху остроярви висайски бесмиселни арки. Старата част е засводена напредно с огледален свод, свързана се е наоса с огромна остроярва арка. Остроярвата си нивна от западната страна на старата църква, в която са вписани въодът и старинните прозорци.

Най-значим са запазените стари стенописи на църквата, които най-добре е съхранен образът на св. архангел Михаил (XVI в.) в южната ниша. Особен интерес представлява икона „Св. Четирисест мъченици“, която е наместена в Българското иконографско изкуство. Сравнително добре запазени са гръбските фрески от края на XVIII и началото на XIX в., когато обителта е населена с гръбски монаси, които наново изписват храма.

Манастирският комплекс се състои от две църкви – „Св. Козма и Дамян“ (XV в.) и „Св. Благоушение“ (50-те години на XX в.), голямо

азбукото на XVIII в. светата обител е възстановена с помощта на родолюбиви българи от Пловдивско. С течение на времето тя била претворена, като във външната част са запазени железните вериги, с които са връзвали душевноболните. По план тя имало била на гръбски кръст, като върху целия наос дълга голяма спял кула, стъпващ върху остроярви висайски бесмиселни арки. Старата част е засводена напредно с огледален свод, свързана се е наоса с огромна остроярва арка. Остроярвата си нивна от западната страна на старата църква, в която са вписани въодът и старинните прозорци.

Най-значим са запазените стари стенописи на църквата, които най-добре е съхранен образът на св. архангел Михаил (XVI в.) в южната ниша. Особен интерес представлява икона „Св. Четирисест мъченици“, която е наместена в Българското иконографско изкуство. Сравнително добре запазени са гръбските фрески от края на XVIII и началото на XIX в., когато обителта е населена с гръбски монаси, които наново изписват храма.

Манастирският комплекс се състои от две църкви – „Св. Козма и Дамян“ (XV в.) и „Св. Благоушение“ (50-те години на XX в.), голямо

азбукото на XVIII в. светата обител е възстановена с помощта на родолюбиви българи от Пловдивско. С течение на времето тя била претворена, като във външната част са запазени железните вериги, с които са връзвали душевноболните. По план тя имало била на гръбски кръст, като върху целия наос дълга голяма спял кула, стъпващ върху остроярви висайски бесмиселни арки. Старата част е засводена напредно с огледален свод, свързана се е наоса с огромна остроярва арка. Остроярвата си нивна от западната страна на старата църква, в която са вписани въодът и старинните прозорци.

Най-значим са запазените стари стенописи на църквата, които най-добре е съхранен образът на св. архангел Михаил (XVI в.) в южната ниша. Особен интерес представлява икона „Св. Четирисест мъченици“, която е наместена в Българското иконографско изкуство. Сравнително добре запазени са гръбските фрески от края на XVIII и началото на XIX в., когато обителта е населена с гръбски монаси, които наново изписват храма.

Манастирският комплекс се състои от две църкви – „Св. Козма и Дамян“ (XV в.) и „Св. Благоушение“ (50-те години на XX в.), голямо

ПРОДЪЛЖАВА АБОНИРАНЕТО ЗА 2007 г.

„Църковен вестник“		сп. „Духовна култура“	
1 година	21,00 лв.	1 година	18,00 лв.
6 месеца	10,50 лв.	6 месеца	8,00 лв.
3 месеца	5,25 лв.	3 месеца	4,50 лв.

АДРЕС НА РЕДАКЦИЯТА:
СВ. СИНЕОЛ, София – 1000
ул. „Оборище“ № 4
тел. 987-56-11, тел.факс 980-30-16
МОЛ: Тамка Тончева Христова
e-mail: zvezdena@ceerling.bg
РЕДАКЦИОННА КОЛЕГИЯ

Членове на Българския църковен съюз

Банкова сметка на Синеволно издателство на БИЦ
УниКредит Булевар – София, ул. „Ал.Бинб“ № 58
IBAN BG99/CNCR6601018147018, BIC CODE UNCRBGSF

Сметките да се изпращат и поплащане за в бъдеще на Синеволно издателство, в които да се е изписано РЕДАКЦИОННА КОЛЕГИЯ и ИЗДАТЕЛСТВО „СИНЕВОЛНО“

„Църковен вестник“ съдържа свещенни текстове и изображения и не бива да се използва за бижутен материал.